

derom, tilbøielig til at tro, at der ikke kan stilles. Udvalgets Frihed i den Henseende maa vistnok strække sig lige dertil, hvor Grundlovens udtrykslige Ord sætte en Grænse. Jeg ser ikke, at der med Nødvendighed kan gøres andre Forbringelser gjældende end de nævnte: at Indstillingerne skulle angaa Lovforslaget og være relevante med Hensyn til Aoverensstemmelses Tjænkelse. — En Afgjørelse af dette Fortolkningsspørgsmaal vil forøvrigt først være at træffe, naar det enkelte Tilfælde foreligger, og jeg kan saameget mindre forud udtale mig bestemt derom, som Afgjørelsen ikke vil afhænge af Folkethingets Formand alene, men af de to Formænd.

Sable: Det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds (Berg) har udtalt idag, at der var kun to Maader, hvorpaa denne Sag kunde blive afgjort. Den ene ved, at det af ham foresvarede Forslag blev forkastet, og dermed var Sagen standset for iaar. Den anden Afgjørelse var den, at det af ham stillede Forslag blev vedtaget, hvorefter Forslaget sandsynligvis vilde komme i Fællesudvalg. Da jeg anser begge disse Afgjørelser for lige uheldige, spørger jeg det ærede Thing, om der ikke er endnu en tredje Maade, hvorpaa det ærede Thing med Vre kan afgjøre denne Sag? Naar jeg ser hen til, hvorledes en Del af dette Thing har afsærdiget og fuldbyrdet Flaabelovens Behandling, og jeg ser hen til, at en anden Afdeling af dette Thing gjentagende har erklæret, at det sidste Ord ikke er sagt, og fremdeles hører fra den ærede Ordsfører i Hæruudvalget, at der fra den Side skulde være Tilbøielighed til endnu at gøre Indrømmelser, saa spørger jeg: Er det ikke bedre for dette Thing, at disse Indrømmelser gøres i vort eget Hæruudvalg ved en sluttet og samlet Optraeden, end at henvise denne Sag til et Fællesudvalgs mange og ubestemte Muligheder? Er det ikke sikrere at gøre det, naar vi staa paa et saadant Grundlag som det, hvorpaa vi allerede nu staa, naar der findes en Tilbøielighed hos en Del af dette Things Medlemmer til Smødekommen paa Hæruudgifternes Omraade, og naar der er en anden Side af Thinget, som idag har gjentaget, at det Forslag, der skal stemmes om, kan umulig blive gennemført. Det er ligesom udtalt. Naar der endnu ikke er sagt det sidste Ord, saa opfordrer jeg det ærede Medlem til at sige sit sidste Ord i vort eget Hæruudvalg og ikke i Fællesudvalget (Berg: Er det Ordsføreren, det ærede Medlem taler til?). Nei, det er det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds, som jeg opfordrer til at sige sit sidste Ord i vort Folkethingensudvalg og ikke sige det i Fællesudvalget. (Sviid: Hvorfor ikke de Andre?). Det ærede Medlem for Søbjerg skal jeg gjerne sige dette siden efter i mit Foredrag, thi jeg haaber, at de ærede Medlemmer ville skænke mig nogen Op-

mærksomhed. Jeg maa nødvendigvis motivere et Forslag, som jeg nu agter at stille. Jeg skal begynde med at sige, at jeg for mit Bedkommende helst havde set, at der i Overensstemmelse med Hærløven af 1867 var sket en Revision i Kætning af at gøre vort Forsvar mere yndet i Befolkningen, end det har vist sig at være, mere yndet og mere overensstemmende med Folkets Krav, thi jeg tror, at der er stor Billighed fra Folkets Side til at bringe Offre for Hærvæsenet, men at man ikke altid kommen denne Billighed imøde fra selve Hærvæsenets Side og har taget tilstrækkeligt Hensyn til, at Folkets Arbejde jyldestgjøres paa rette Maade. Naarlig havde jeg ønsket, at eet Fremskridt var blevet fastholdt, nemlig at der kun skulde være een Forsvarsminister for det danske Forsvarsvæsen, saa at Hæren og Flaaden vare blevne ledede af den samme Haand, og dette var blevet lovet os halvoeis i 1867. I Overensstemmelse med min Opfattelse er det ganske rigtig, at de ærede Medlemmer have vedtaget den Flaabelov, som nu er vedtagen. Jeg har selv stemt for det Forslag, som gif ud paa at knytte Flaabeløven nøie til Hærløvens Skjæbne. Det er ikke min Skyld, at denne Paragraf ikke blev vedtagen. Jeg billiger altsaa dette. De Herrer vidste, at, hvis jeg ikke ved Embedsforretninger havde været hindret i at være tilstede, vilde jeg have stemt med de Herrer for deres Tillæg til Flaabeløven. Jeg er saaledes enig med det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds og med hans Meningsfæller, som ogsaa ere mine Meningsfæller, i, at efterat et saadant Forslag er fremkommet som det, det ærede Medlem har stillet, og som er affattet paa den omhyggelige Maade, hvorpaa han har affattet det, selv om man kunde tænke sig en bedre Affattelse, maatte de Herrer fra den anden Side her i Thinget, fra høire Side, have kunnet tage imod det ærede Medlems Tilbud. Men naar vi nu høre, at det ærede Medlem kjender Stillingen saa nøie, at han ved, at det af ham gjorte Tilbud ikke kan blive endelig vedtaget, er det et Spørgsmaal, om der ikke skulde kunne forsøges en anden Vej, ad hvilken man opnaaede omtrent det Samme for Hærens Bedkommende som det, der er opnaaet for Flaadens. Jeg er ganske enig med det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds i, at den ærede Minister har ved sin Holdning her i Thinget ikke paa nogen Maade forskyldt, at han skulde behandles paa en anden Maade end den, paa hvilken hans ærede Kollega for Flaaden er bleven behandlet. Ivertimod vil der i dette Dødblik være Røster ude i Befolkningen, som ville være den høitærede Krigsminister taknemlige for den Afgjørelse, han har foranlediget med Hensyn til, at det danske Folks Sønner kunne blive vel behandlede i den Tid, de astjene deres Bærnepligt. Men jeg skylder tillige at sige, at der af den ærede Ordsførers Udtalelser fremtyser adskilligt